

Publicerad 2013-08-12 18:35 av AgnesP

Det som kallas

I skuggan av paraplyets böjning
sådde jag mina sagor
byggde jag mina skepp
skapade jag mina former
gömde jag mina hemligheter

Så mörk var världen då
i långa gångars tomhet

Trots detta

Sejdade jag bland nornor och livsandar
viskade jag bakom tapet och lerskålars framväxt
om de fallna och de sårade
om de sörjande och de döda
seende och lyssnade till det som kallas liv

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren AgnesP med Poeter.se id #35149 innehar upphovsrätten